

Кошарний К. О.

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Сучасна освіта, під впливом науково-технічного прогресу та інформаційного буму, вже досить таки тривалий час перебувають у стані неперервного організаційного реформування та переосмислення усталених психолого-педагогічних цінностей.

Слово інновація має латинське походження і в перекладі означає оновлення, зміну, введення нового. У педагогічній інтерпретації інновація означає нововведення, що поліпшує хід і результати освітнього процесу. Інновацію можна розглядати як процес (масштабну або часткову зміну системи і відповідну діяльність) і продукт (результат) цієї діяльності. Таким чином, інноваційні педагогічні технології як процес – це «цілеспрямоване, систематичне й послідовне впровадження в практику оригінальних, новаторських способів, прийомів педагогічних дій і засобів, що охоплюють цілісний навчальний процес від визначення його мети до очікуваних результатів» (І. Дичківська). У значенні продукту діяльності визначимо інновацію як оригінальні, новаторські способи та прийоми педагогічних дій і засоби.

У Законах України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», «Про вищу освіту», Національній доктрині розвитку освіти в Україні, Концепції педагогічної освіти визначається національна політика в галузі підготовки педагогічних кадрів, спрямована на підвищення їхнього престижу та соціального статусу, забезпечення умов для професійного та культурного зростання.

Актуалізується проблема формування професійної компетентності майбутніх фахівців, готовності та спроможності працювати в сфері освіти, ефективного управління освітнім процесом, сприяння адаптації особистості в сучасних реаліях життя, що детермінує переосмислення цілей підготовки майбутніх фахівців, їхню реалізацію на компетентнісно зорієнтованій основі.

Однією зі складових професійної компетентності майбутнього фахівця є – компетентність у сфері інформаційно-комунікаційних технологій.

Цілком очевидно, що подальша трансформація освіти так чи інакше буде пов'язана з усе більш широким використанням засобів інформаційно-комунікаційних технологій [1]. Опанування комп'ютерної грамотності на елементарному рівні – запорука успішної реалізації особистості здобувача освіти, тому що в галузі освіти найбільш потужно виявляє себе тенденція щодо поступової адаптації змісту інформатики по спадній лінії – від вузу до школи, від старших класів до початкової школи й далі до дитячого садка. Необхідною умовою оптимізації цього процесу повинна стати достатня професійна готовність педагогічних працівників до застосування засобів інформаційно-комунікаційних технологій навчання у закладі освіти. Це вимагає відповідності професійної компетентності педагога сучасному рівню інформаційного суспільства, тому підготовка майбутніх фахівців до професійної діяльності в умовах інформаційно-комунікаційних технологій постає одним з найважливіших завдань вищої освіти.

У контексті нашого дослідження особливого значення набувають філософські, культурологічні та теоретико-методологічні засади підготовки майбутніх фахівців в умовах вищого навчального закладу (Г. Балл, І. Бех, І. Зязюн, Г. Костюк, С. Максименко, О. Пехота, А. Старєва та інші), а також педагогічні (О. Абдулліна,

Б. Андрієвський, Л. Артемова, Р. Гуревич, Н. Мойсеюк, О. Мороз, Л. Петухова, О. Пехота, В. Сластьонін, М. Сметанський, Г. Тарасенко, О. Шестопалюк та інші) і психологічні (В. Лазарєв, О. Леонтьєв, та інші); питання інформатизації освіти та теоретичні засади використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчальному процесі вищої школи (В. Биков, Б. Гершунський, М. Жалдак, Ю. Жук, М. Кадемія, В. Клочко, А. Коломієць, О. Співаковський, Є. Полат та інші).

Першочергове завдання сучасної освіти вищої школи – формування інформаційно-комунікаційної компетентності майбутніх фахівців, які зобов'язані не тільки розуміти нові проблеми, що постають перед ними, а й знаходити їх рішення у повсякденній професійній діяльності [2]. Реалії сьогодення такі, що кожен майбутній педагог має бути здатним до використання комп'ютерних технологій у власній діяльності, а також у роботі з дітьми, колегами та батьками. Застосування педагогом таких знань дозволяє ефективно й доступно підкреслити новизну навчального матеріалу, навести приклади практичного застосування знань з конкретного заняття, здійснити впровадження проблемного й евристичного навчання, продемонструвати складні природні процеси тощо.

Отже, розв'язання проблеми формування інформаційно-комунікативної компетентності майбутніх фахівців в умовах потужної інформатизації суспільства вимагає зміни вмісту існуючої системи підготовки педагогічних кадрів і створення сприятливих організаційно-педагогічних умов для впровадження сучасних комп'ютерних технологій у освітній процес.

Література:

1. Горбунова Л. Н. Підвищення кваліфікації педагогів у галузі ІКТ в умовах розвитку шкільної освіти. *Педагогічна інформатика*. 2004. № 3. С. 3–10.
2. Лебедева М. В. Що таке ІКТ – компетентність студентів педагогічного університету і як її формувати. *Інформатика та освіта*. 2004. № 3. С. 96–100.

Під керівництвом: доц. каф. Практичної психології, О.М. Абасалієвої